

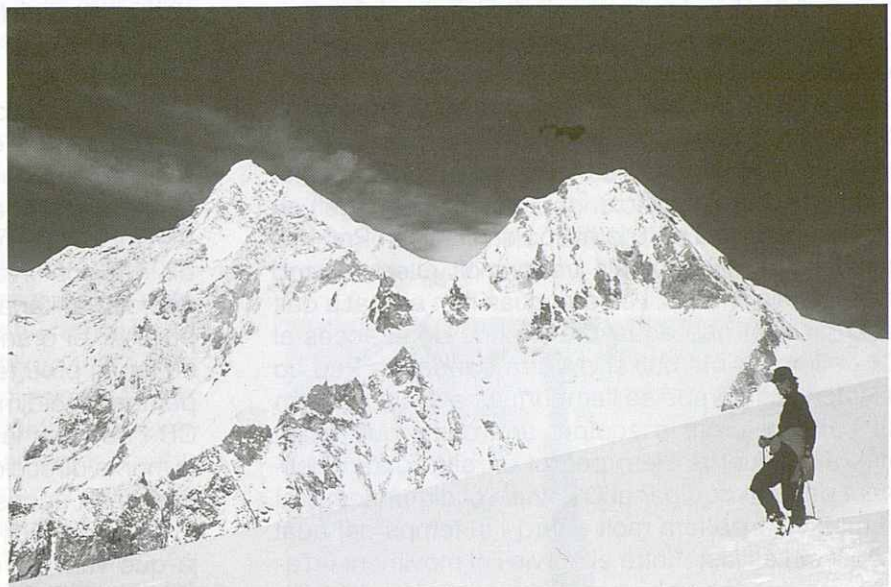
del Khumbu i va estudiar tres anys en un temple budista.

El Baruntse és un cim de 7.129 m. (7.220 mts. segons la cartografia que consultem). Es troba situat magníficament a mig camí entre el Makalu, l'Everest i el Lhotse. L'objectiu que ens hem proposat és l'aresta sud-est, ruta que transcorre íntegrament per neu i gel. La idea és muntar dos camps d'alçada un a 6.100 metres i un segon 6.500 a peu de l'aresta. Les dificultats tècniques es centren primerament en accedir al C1, un corredor d'uns 50° i del C2 al cim una àeria aresta amb curtes seccions de roca de IV grau en roca com a màxim. El fet d'instal·lar dos camps d'alçada ens dona més feina, ja que hem de carregar més pes, però per altra banda guanyem en seguretat en cas de complicacions. No és massa abundant la bibliografia que disposem d'aquesta muntanya, a través d'internet podem cercar fotos de la via que volem fer, són moltes les webs d'altres expedicions o d'agències d'aventura que podem trobar a la xarxa.

El dia següent, a l'arribada, el dediquem a ordenar i preparar el material necessari per intentar pujar al Baruntse. Tendes d'alçada, estagues de neu, cargols, pitons de roca, 400 m de corda fixa, cordes dinàmiques, menjar, etc. a més de tot el material personal. És molt de pes, no tenim *portejadors* d'alçada, això vol dir que tot haurem de pujar-ho nosaltres. Volem muntar dos camps d'alçada, el primer al West Col a uns 6.135 metres, un ample i pla coll, al peu de l'aresta sud-est. El segon l'instal·larem a uns 6.450 metres. Sense més esperes, i en vistes a la feina que ens queda per davant, al segon dia de l'arribada al CB iniciem l'ascensió. Tenim la intenció d'equipar cordes fixes al West Col (50°) i a ser possible el C1. A primera hora iniciem la marxa, carregats com ases, el dia no és bo, està tapat i neva de forma feble. Fins arribar a la glacera del Baruntse hem de passar per una interminable morrena glacial de pedra que es fa força pesada. Quan ja estem a la glacera, ens posem grampons, la nevada s'intensifica. Estem un parell d'hores fins que no arribem al peu de la paret del West Col, la nevada no para i la boira es considerable. En Pep comença la pujada per un corredor que intuïm que ens donarà accés al plató del West Col. La intensitat de la nevada i el no saber si la canal és la correcta degut a la boira, fa que decidim baixar i abandonar per avui l'intent d'equipar el corredor. Muntem una tenda a peu de paret per tal de fer un niu de material i baixem fins el CB.

Seràn dos dies d'intensa nevada que acumularà més de mig metre de neu. Aquesta circumstància retarda tot un parell de dies, a més ens desanima una mica, ja que a més de perdre dies, els quals no ens sobren, els perills objectius de la muntanya augmenten, ja que la neu recent ha carregat molt la muntanya i la possibilitat de què caiguin les allaus s'ha incrementat molt. Si no parés de nevar en tres dies, hauríem de renunciar directament a intentar el cim, a més tindríem greus problemes per tornar a Lukla. A tot això hem de sumar que el menjar està força racionat i els *portejadors* que ens han de portar menjar de Tagnak no podrien pujar.

El dia 5 deixa per fi de nevar, el sol surt i ens deixa contemplar un nou CB, completament nevat

Obrint traça cap al west coll, al fons el Baruntse. Foto Daniel Maldonado

amb mig metre de neu recent. Quin canvi, hem d'obrir trinxeres per anar de tenda a tenda. Fem una guerra de boles de neu amb els *portejadors* i l'equip de cuina, evidentment guanyen ells, ja que a la segona carrera nosaltres ja estem cansats i ells com una rosa.

La nit següent a la nevada serà molt freda al CB, entre -15/-20° C, a mitjanit miro el termòmetre del meu sac i marca, dins de la tenda -15° C. El matí s'aixeca brillant, magnífic, la muntanya està més imponent que mai. Deixem el dia per que la neu s'assenti o que les possibles allaus caiguin pel seu propi pes.

Sense perdre més temps el dia 7 ens aixequem a les sis amb la intenció de portar més material fins al niu i obrir traça a la neu recent, sabem que serà molt pesat ja que el gruix de neu és molt important. Ens repartim la feina amb els companys bascos, ells al següent dia i amb traça oberta fins a peu del West Col equipen la canal. Comunicats sempre per Walki i amb prismàtics anem seguint els seus progressos. Al arribar dalt, l'Óscar, li sembla difícil l'accés al gran plató on hem d'instal·lar el C1. Així que baixa un altre cop fins el CB.